

fel. *Det är gjordt med u.*, väl öfvertänkt och med god beräkning. *Med u. på framtiden.* *Det är ingen u. att...*, det är illa beräknadt, medför ingen vinst, fördel, besparing att... *Han har ingen u.*, kan ej göra beräkningar, saknar omdöme, urskilning. *Göra sig u. på*, göra sig räkning, stat på, hopp om.

UTRÅTA, v. a. 1. Göra åter rät. *U. en krokig spik.* — Äfv. *Räta ut.* — *Uträtande*, n. 4. o. *Uträtning*, f. 2.

UTRÄTTA, v. a. 1. 1) Utföra, verkställa. Säges om göromål, uppdrag, o. s. v. *Jag har mycket att u. U. ett ärende.* *U. en sak för någon.* *U. ett uppdrag, ens befallning.* — *Syn.* Besörja, Bestyra, Beställa. — 2) Verka, vinna, uppnå mål, syfte. *Han har u-t, att det lyckades.* *Han kan u. mycket hos fursten.* *Dermed är ingenting u-dt.* *Han kan dervid ingenting u.* *Man kan ingenting u. med honom*, man kan ej förmå honom att ändra beslut, afstå från sin föresats, återvända till förnuft; han är ohjelpelig, oester-rättlig, oförfäbterlig. — *Uträttande*, n. 4.

UTRÄTTNING, f. 2. 1) Uträttande. *U-en af ett uppdrag.* — 2) Göromål, förrättning, uppdrag. *Hafva många u-ar.*

UTRÖDJA, v. a. 2. Rödja bort ur ett rum, o. s. v. — Äfv. *Rödja ut.* — *Utrödjande*, n. 4. o. *Utrödning*, f. 2.

UTRÖKA, v. a. 2. Se *Röka ut.*

UTRÖNA, v. a. 2. 1) Genom rön, försök, erfarenhet komma till kännedom af, inhämta. *U. naturens hemligheter.* *Det är u-nt, att...* — 2) Utforska, upptäcka, ådagalägga. *Det är genom laga ransakning u-nt, att...* — *Utrönande*, n. 4.

UTRÖRA, v. a. 2. Röra i något påspädt, så att hela blandningen blir lika. — Äfv. *Röra ut.*

UTSAGA, f. 1. Yttrande, uppgift, intyg, vittnesmål. *Efter min brors utsago.* *Ett vittnes u.*

UTSATT, se *Utsätta.*

UTSE, v. a. 2. (böjes som *Se*) 1) Bese flera föremål och ibland dem utvälja något visst. *U. tyg till kläder.* — 2) Utvälja, bestämma. *U. sig en plats.* (Man säger äfv.: *Se ut plats.*) *Vara u-dd till en tjänst, till general.*

UTSEENDE, a. 1. *Vidt u.*, se *Vidtutseende.*

UTSEENDE, utséande, n. 4. 1) Det yttre af en person, af ett föremål, eller det som visar sig för ögat. *Känna en till u-t.* *Döma en efter u-t.* *Hafva ett vackert, fördelaktigt u.* *Han har ett krigiskt u.* *Under u. af en resande.* — *Syn.* Yttre, Påseende, Anseende, Yta. — 2) (fig.) Det sätt, hvarpå något visar sig för tanken, omdömet, inbillningen. *Saken har fått ett annat u.* *Efter u.*, *efter allt u.*, *efter allt* hvad man kan finna, inse. *Efter menskligt u.*, *efter hvad menniskor kunna fatta, förstå, inse.* *Döma efter u.*, *efter det yttre*, *efter skenet.* *Han vill hafva u. af att förstå allt*, han vill inbilla folk, att han förstår allt. (Ordspr.) *U-t bedraget*, skenet förleder till oriktigt omdöme.

UTSEGLA, v. n. 1. Segla inifrån ut. *U. ur hamnen.* — Äfv. *Segla ut.* — *Utseglning*, f. 2.

UTSIDA, f. 1. Yttre sidan af ett föremål.

UTSIGT, f. 3. 1) Tillfälle, lägenhet att blicka ut åt ett håll, att med ögat omfatta en framför liggande rymd. *Hafva en vacker u.*, *hafva u. åt fältet, hafvet.* *Man har u. öfver små holmar.* *Man har derifrån u. af staden.* *U. genom en öppning, emellan berg, hus &c.* —

2) Dyligt tillfälle, som ett ställe erbjuder. *Huset har vacker, fri u.*, *vackra u-er*, *ingen u.*, *u. öfver hela fältet*, *u. åt gatan*, *åt en trädgård.* *Mitt rum har u. åt torget.* *Denna byggnad skymmer u-en ifrån huset.* — 3) Rymd, som man på en gång har för ögat. *Den sköna u-en öfverraskade mig.* *Vackra u-er träffas der i rikt mått.* — 4) Gravur, teckning, målning, ritning, som föreställer en utsigt. *U-er af Stockholm.* — 5) (fig.) Anledning till hopp. *Jag har u. att nå mitt mål.* *Hafva säkra u-er till pastoratet.* *Detta har betagit mig all u.* *God u. till framgång.* *Han har inga u-er för framtiden.*

UTSIKTA, v. a. 1. Se *Frånsikta.*

UTSILA, v. n. o. UTSILAS, v. d. 1. Se *Sila sig.* — *Utsilning*, f. 2.

UTSINA, v. n. 1. Aldeles sina af. — Äfv. *Sina ut.* — *Utsinande*, n. 4.

UTSIPPRA, v. n. 1. Se *Sippa.*

UTSIRA, v. a. 1. Rikligen sira. — *Syn.* Smycka, Pryda, Utsmycka. — *Utsirande*, n. 4. [Utziira.]

UTSITTA, v. a. 3. (böjes som *Sitta*) *Sitta ända till slut.* *Han blef dömd till vatten och bröd, och har redan utsuttit sin tid.* — Äfv. *Sitta ut.*

UTSJUNGA, v. a. 3. (böjes som *Sjunga*) *I sång artikulera.* *Hon u-ger orden otydligt.*

UTSJUNKA, v. n. 3. (böjes som *Sjunka*) *Falla ut efter öfversvämning eller högt vattenstånd.* *Floden har nu åter u-kit.* — Äfv. *Sjunka ut.*

UTSJÖ, m. 2. Se *Ebb.*

UTSKAFFA, v. a. 1. Se *Skaffa ut.* — *Utskaffande*, n. 4.

UTSKAKA, v. a. 1. Genom skakning utbringa. — Äfv. *Skaka ut.* — *Utskakande*, n. 4. o. *Utskakning*, f. 2.

UTSKEPPA, v. a. 1. 1) Utföra med skepp. *U. jern.* — Äfv. *Skeppa ut.* — *Syn.* Afskeppa, Bortskeppa. — 2) Utlasta, utföra ur skepp. *U. trupper.* — *Utskeppande*, n. 4. o. *Utskeppning*, f. 2.

UTSKICKA, v. a. 1. 1) Se *Utsända.* — 2) Skicka ifrån sig i visst uppdrag. *Han har u-t spioner.* — 3) Skicka utrikes. *U. varor.* — För alla bem. äfv. *Skicka ut.* — *U-d*, part. pass. *Brukas ofta substantivt och betyder:* a) *Ombud.* — b) (i elak mening) *En, som fått i uppdrag att spionera, uppvigla till uppror, o. s. v.* — *Syn.* Agent, Emissarie, Missionär, Apostel, Utliggare, Spion. — *Utskickande*, n. 4. o. *Utskickning*, f. 2.

UTSKIFTA, v. a. 1. Skifta mellan flera, utdela. *U. arf, byte.* — Äfv. *Skifta ut.* — *Utskiftande*, n. 4. o. *Utskiftning*, f. 2.

UTSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) 1) Skjuta på något, så att det kommer ut. *U. en båt i sjön.* — Äfv. *Skjuta ut.* — 2) (boktr.) Fördela kolumnerna till ett ark i den ordning, som de skola hafva i formarna. — 3) Med skott borttaga. *Han har fått ett öga u-tel.* — Äfv. *Skjuta ut.* — 4) (fig.) Utesluta ur sällskap, samfund. — *V. n.* 1) Skjuta fram, utgå. *En udde u-ter i sjön.* — Äfv. *Skjuta ut.* — 2) Utgå med fart. *Ett fartyg utsköt i det samma ur viken.* — Äfv. *Skjuta ut.* — *U-nde*, part. akt. o. pres. *Brukas adjektivt i betydelsen: Framskjutande, utgående, t. ex.: En u. udde.* — *Utskjutande*, n. 4. (för aktiv, bem. 1 o. 4 samt neutrum bem. 2) och *Utskjutning*, f. 2. (för aktiv bem. 1, 2 o. 4).